

"ALS DE OCHTEND GLOORT"

eenakter

door

STEFAN BOM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS DE OCHTEND GLOORT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur **STEFAN BOM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HANS in dit stuk is een man van rond de 35 jaar. Hij is eenzaam, heeft behoefte aan genegenheid, verlangt naar sex. Daarom heeft hij een hoertje via een escortservice besteld.

MINNIE is ongeveer 30 jaar, wat ordinair, maar niet zonder flair. Ze raakt geleidelijk aan onder de indruk van het verhaal van de man.

DECOR:

Huiskamer met daarin een salontafel en een bankstel en wat stoelen. Op de achtergrond een dressoir. Verdere aankleding van het decor naar eigen goeddunken. Wel moet er een duidelijke foto hangen van Hans met zijn vrouw. Links is de deur naar de keuken. Rechts is de deur van/naar de voordeur. Het geheel moet een wat rommelige huiselijkheid uitstralen.

Hans (*loopt zenuwachtig mijmerend door de kamer om de boel in orde te maken. De tekst kan eventueel ingesproken worden, alsof hij denkt*): Tien voor elf. Ze kan elk ogenblik komen. Hoe kom ik er ook bij om aan zoiets te beginnen? Eigenlijk ben je er de man niet naar om zoiets te doen. Maar goed. Het is nou al gebeurd. Geen weg meer terug. Bovendien, als ze er een beetje appetijtelijk uitziet, is het misschien de moeite van de zenuwen waard geweest. (*terwijl hij om zich heen kijkt*) Hoe heb ik er zo'n zootje van weten te maken? Ach, dat zullen ze wel gewend zijn, die zien wel meer. Maar goed. Een beetje opruimen zal geen kwaad kunnen kerel. Kom op, even de handen uit de mouwen, kaarsje aan voor de gezelligheid. Je zal er zelf ook wat van moeten maken. (*de voordeurbel gaat*) Shit, daar zal je d'r al hebben. (*hij trekt nog snel even zijn kleren recht en doet zijn haar goed. Dan opent hij de deur*) Goedenavond. Ik...

Minnie (*roept nog in de deuropening naar buiten*): Blijf maar op de parkeerplaats wachten Harry. Uurtje werk. Veel later zal het wel niet worden. (*tot man*) Hallo, wat zullen we hier hebben? Oh, sorry, ik heet Minnie.

Hans: Hans.

Minnie: Al vaker gedaan?

Hans: Wat?

Minnie: Nou, een hoertje besteld?

Hans: Oh. Nou nee. Eigenlijk is dit de eerste keer. Ik weet niet...

Minnie: Geeft niet. Ben ik wel gewend.

Hans: Ja, dat zal wel. Let niet op de rommel. Ik was juist bezig met opruimen.

Minnie: Ach, het ziet er wel huiselijk uit zo.

Hans: Iets drinken dan?

Minnie: Is goed.

Hans: Wat wil je hebben?

Minnie: Colaatje.

Hans: Maak het jezelf gemakkelijk. Dan haal ik het even. (*af naar keuken*)

Minnie (*loopt wat door de kamer. Ze bekijkt wat spulletjes en ziet dan een, duidelijk zichtbare, foto staan van Hans en een vrouw*): Hm, weer zo een.

Hans (*komt op. Ziet haar kijken naar de foto maar reageert daar verder niet op*): Zo, ben ik weer.

Minnie: Ja. Zie ik. (*krijgt cola*) Dank je. Proost.

Hans: Cheers.

Minnie: Je weet de bedragen?

Hans: Drie honderd per uur toch?

Minnie: Ja. En alles met condoom.

Hans: Oh. Daar had ik zo snel niet bij stil gestaan.

Minnie: Maakt niet uit. Die heb ik bij me. *(gooit er een op tafel)*

Hans *(kijkt wat ongemakkelijk)*: Tja, ik weet niet...

Minnie: Luister. Heel simpel. Met, of helemaal niet. Je weet wel.
Tegenwoordig.

Hans: Ja... ja, natuurlijk. Ik ben het alleen niet zo gewend.

Minnie: Zal best. Je vrouw is zeker aan de pil?

Hans: Mijn vrouw?

Minnie: Ja. Ik neem tenminste aan dat dat je vrouw is op die foto? Ik zag hem net staan.

Hans: Mijn vrouw...

Minnie *(valt hem in de rede, of beter, ze praat gewoon verder)*: Ze is zeker een weekendje weg? Maak je geen zorgen. Ook dat soort dingen maak ik wel vaker mee.

Hans: Mijn vrouw is drie maanden geleden overleden. *(er valt even een pijnlijke stilte)*

Minnie: Neem me niet kwalijk, ik wist niet dat...

Hans: Natuurlijk niet. Dat kon je ook niet weten. Maar vandaar dus mijn aarzeling. Sinds haar overlijden heb ik... ben ik... nou ja, je snapt het wel.

Minnie: Ik snap het. *(even stilte. Dan spreken beiden gelijk)*

Hans: Nou, zullen we dan maar...

Minnie: Mag ik vragen waar ze aan overleden is?

Hans: Wat zei je?

Minnie: Waar is je vrouw aan overleden?

Hans: Borstkanker.

Minnie: Getver. Zou ik niet kunnen gebruiken.

Hans: Wie wel.

Minnie: Niemand natuurlijk. Snap ik ook wel. Maar je weet wel, ik, met mijn beroep.

Hans: Hm, hm.

Minnie: Zal wel moeilijk voor je geweest zijn.

Hans: Kan je wel zeggen ja. Als je elkaar al kent vanaf de middelbare school en zielsgelukkig bent met elkaar. Volgende week zouden we vijftien jaar getrouwd zijn. Ja, we waren er vroeg bij. We moesten zelfs nog toestemming vragen. Weet je meteen hoe oud ik ben.

Minnie: Niet precies natuurlijk.

Hans: Je hebt gelijk. Ik ben 35. In de bloei van mijn leven. Maar wel zonder vrouw.

Minnie: Je bent nog jong ...

Hans: Ik weet wat je wil gaan zeggen. Dat hebben er meer tegen me gezegd. Maar zo ver ben ik nog niet. Ik ben er nog niet overheen. Daarvoor hield ik veel te veel van haar, hebben we te veel meegemaakt. Een nieuwe relatie beginnen zou voor mij net zoiets betekenen als ontrouw zijn.

Minnie (*lacht*): Ja, sorry hoor. Maar mij klinkt dat natuurlijk nogal vreemd in de oren. Ik ken dat gevoel van ontrouw helemaal niet. Ik kan me er wel wat bij voorstellen, maar niet in de zin die jij bedoelt. Ontrouw aan iemand die er niet meer is.

Hans: Ik weet het. En natuurlijk heb je gelijk. Heeft iedereen gelijk. Maar het is ook puur gevoelsmatig. Verstandelijk kan ik het ook allemaal best beredeneren. Maar zo gaat het nou eenmaal niet op dit moment. Ik blijf er maar aan vastzitten.

Minnie: Kom jij wel genoeg buiten? Heb jij wel genoeg afleiding? Ik bedoel, als je alleen maar hier binnen zit te zitten, dan draai je natuurlijk steeds in hetzelfde kringetje rond.

Hans: Oh, jawel. Ik heb gewoon mijn werk en mijn hobby's. Dan denk je er niet aan. Het zijn juist die momenten dat je thuis komt. In het begin kom je binnen en vergis je je regelmatig. Je denkt dat ze in de keuken bezig is. Of ergens anders. En dan dringt de harde werkelijkheid weer tot je door. Ze is er niet meer. Later wordt dat wel minder. Dan realiseer je je bij het insteken van de sleutel in het slot al dat ze er niet meer is. Die pijnlijke realiteit ligt dan aan de andere kant van de deur. Ach, het komt er gewoon op neer dat je het toch gewoon de hele dag, voor de rest van je leven met je meedraagt.

Minnie: Hoe zijn jullie die periode doorgekomen vanaf het moment dat jullie wisten dat het definitief was? Ik bedoel, je hoort wel eens zeggen dat bij een langdurige ziekte het rouwproces al van tevoren plaatsvindt. Heeft het eigenlijk wel lang geduurd?

Hans: Ja. Eigenlijk was er in het begin niet eens het idee dat het fout zat. Er was sprake van een knobbeltje, nou ja, je kent dat wel. En leven met een borst minder. Zoveel vrouwen hebben dat, daar kom je dan wel achter. Natuurlijk, het was wel even schrikken. Maar er valt... er viel mee te leven. Het zijn niet alleen borsten. Ik hield van veel meer.

Minnie: Tuurlijk. Maar geef nou eens antwoord. Hebben jullie er samen niet veel over gesproken?

Hans: Uiteraard. Maar ik zei al, dat we in het begin niet wisten dat het definitief fout zat. Je stelt je op iets heel anders in. Pas later bleek dat er uitzaaiingen waren. We hebben de hele molen gehad. Chemo, bestraling, noem maar op. En dan ga je inderdaad nadenken en praten met elkaar.

Minnie: Dat bedoel ik. Dan heb je toch voor haar sterven een hoop emoties te verwerken gekregen. Je wist, hoe hard het ook klinkt, wat jullie te wachten stond.

Hans: Het maakt het er niet echt gemakkelijker op van te voren te weten dat je alleen komt te zitten zonder de vrouw die je zo lang al kent en waar je zo van houdt.

Minnie: Dat geldt eigenlijk voor iedereen.

Hans: Is ook zo, maar het is zo verdomme hard om het van te voren te weten, het zo onvermijdelijk te zien aankomen. *(het is een poosje stil)*

Minnie: Hebben jullie het er nog van genomen toen jullie het wisten?

Hans: Niet echt.

Minnie: Waarom niet? Ik zou het wel geweten hebben. Een flinke vakantie, veel geld uitgeven, alles doen wat God verboden heeft. Wat maakt het nog uit.

Hans: Voor jou misschien. Jij leeft toch al op het randje. *(beseft wat hij zegt)* Sorry.

Minnie: Maakt niet uit. In zekere zin heb je gelijk. Jij zou uiteindelijk met de schulden zijn blijven zitten. Om mij zou niemand treuren.

Hans: Hoe dat zo?

Minnie: Ik ben alleen.

Hans: Niemand is echt helemaal alleen.

Minnie: Dat is wel zo. Maar in het wereldje waarin ik zit is vriendschap maar betrekkelijk. Ik kan nou niet zeggen dat ik iemand ken op de manier zoals jij je vrouw gekend hebt.

Hans: Heb je dan geen vriend, of iemand waar je mee samenwoont?

Minnie: Ik heb een vriend. Als je dat tenminste zo mag noemen in jouw ogen. Ik breng de weinige uurtjes die ik van de nacht over hou bij hem door.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto